

April 1870 til 31te Marts 1871. (§§ 12—18, § 24 og af § 25 Nr. 23—26, vedrørende Finantsministeriet; § 19 og af § 25 Nr. 1—8 vedrørende Indenrigsministeriet.)

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 171 ff; Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 141 ff.)

Foruden de i Betænkningen opførte Ændringsforslag var der ikke fremkommet noget Ændringsforslag til de ovennævnte Paragraffer.

Det Afsnit, som først sættes under Forhandling, omfattede Udgiftsfidens §§ 12—18 indbefattede, samt endvidere § 24 og af § 25 de Postter, der vedrøre Finantsministeriet, nemlig Postterne Nr. 23—26 indbefattede (See Tillæg A. Sp. 35—40, Sp. 137—146 og Sp. 149—50) med de dertil hørende Ændringsforslag (See Tillæg B. Nr. 1 Sp. 259—60 og Nr. 57 Sp. 269—70, jfr. sammesteds Nr. 1—5 Sp. 141—60, Nr. 81—82, Sp. 249—54 og Nr. 88, Sp. 257—58).

Ordføreren (Schjørring): Efterat anden Behandling af Finantslovsforslaget omfi der lykkelig og vel er naaet frem til at komme paa Dagsordenen for idag, skal jeg tillade mig at begynde med at udtale en Betslagelse over, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Fenger) ikke denne Gang har troet at turde paatage sig Hvervet som Finantsudvalgets Ordfører, hvorfor Udvalget har været nødt til at lægge Betslag paa flere, men yngre og svagere Kræfter. Jeg troer, at alle Thingets Medlemmer, hvilket deres politiske Standpunkt end er, ere enige om at yde det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds den største Anerkjendelse og Tak for den udmærkede Dygtighed, hvormed det ærede Medlem i en Række af Aar har udført dette Hverv.

Under det Afsnit, der for Diebliffet er under Forhandling, foreligger der kun to Ændringsforslag, nemlig det første og det sidste paa Listen, men da det sidste er et Mindretalsforslag, skal jeg nu kun omtale det første. Det er stillet af den høitærede Finantsminister

og gaaer ud paa, at der skal bevilges et Betsløb til Anskaffelse af Emballager til Tøipanterne paa Assistentshuset. Den Forretning, som Staten driver igjennem Assistentshuset, er af en noget eiendommelig Art, men saalænge den skal drives, er det vistnok nødvendigt, at Finantsministeren sættes istand til at udholde Concurrencen med andre Pantelaanere, og Udvalget har derfor anseet det for nødvendigt at anbefale dette Forslag.

N. Sæge: Jeg ønskede at sige et Par Ord i Anledning af § 18. Det ærede Udvalg har ytret, at man med Tilfredshed har seet, at den svensk-norske Regjering har paataget sig ved sin Gesandt i Constantinopel at varetage de danske Interesser der, og det føier da til: „Man tillader sig deshos at henstille til Udenrigsministerens Overveielse, om det ikke ogsaa med Hensyn til vore Consulatsforretningers Besørgelse paa adskillige Steder i Udlandet vilde være heldigt, at en Samvirken mellem den danske og den svensk-norske Regjering fandt Sted.“ Jeg skulde ikke have indvendt Noget imod, om det ærede Udvalg var gaaet lidt videre og f. Ex. have stræbt efter for de tre nordiske Riger at forene de mindre diplomatiske Postter. Jeg vil tage et Exempel. Saavidt jeg kan skjønne, vilde der saaledes ikke opstaae nogen Skade for den offentlige Tjeneste, om Gesandtsskaberne i Florents og Washington vare deelte imellem de tre Lande; det var Noget, man ligesaagodt kunde stræbe efter som efter at forene Consulatsforretningerne, og det er ialfald svært at faae det til at gaae op for os Uindviede, hvorfor ikke f. Ex. Gesandtsskabspostterne i Italien og i Washington kunne forenes med andre Forretninger. Til den ene af disse Postter er der bestemt 6000 Rd. og til den anden to Gange 4000 Rd., altsaa 14,000 Rd. i det Hele, men hvis man kunde blive halvt om Udgiften med vore to Nabolande, var det dog en Behagelighed, især naar det ikke kunde antages, at der vilde opstaae nogen Skade deraf. Jeg vilde ogsaa ønske, at det ærede Udvalg havde udtalt sig lidt tydeligere om, hvilke Consulatsforretninger det er, man har tænkt sig forenede med de svensk-norske. Det